

Formanden: Det vil derefter være at afgjøre, hvorledes denne Sag skal behandles. Saaferst Ingen af Thingets Medlemmer fremkommer med Forslag om, at der skal nedsættes et Udvalg til at afgive Betænkning i Sagen, antager jeg, at det er Thingets Mening, at den overgaaer umiddelbart til første Behandling. (Opbehold). Sagen gaaer altsaa umiddelbart over til første Behandling.

Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen; den angaaer Forslag til Lov om Erklæringens Meddelelse til Ansøgere og Klager. Sagen er til første Behandling. Udvalgets Betænkning*) har i sin Tid været omdeelt.

Ordføreren (Leuning): Saaledes som det høitærede Thing af den fremlagte Betænkning vil erfare, har Udvalget ikke været enigt med Hensyn til Anskuelserne om denne Sag. Fleertallet, til hvilket jeg hører, har meent at burde anbefale Sagen og kun andraget paa en Forandring i Formen, hvorved man nærmest har havt til Hensigt, at støtte sig til den bestaaende Lovgivning, navnlig Frv. 15de December 1820 § 8, og saaledes ophæve denne Paragraph. Jeg skal imidlertid tilføie, at Fleertallet dog ikke holder saa særdeles meget paa denne Forandring i Formen, men gjerne slutter sig til, hvad der er vedtaget i Folkethinget. Hvis derfor det ærede Thing af de Grunde, Fleertallet i Betænkningen har anført, skulde ville stemme for Sagen, saa indstiller Udvalgets Fleertal alternativt, at det Forslag, der er gaaet igjennem i Folkethinget, bliver vedtaget. Mindretallet har derimod meent, at burde fraraade Thinget at vedtage Lovforslaget. Forresten skal jeg afvente de Indvendinger, der maatte blive gjorte imod Udvalgets Indstillinger.

Andræ: Som den ærede Ordfører nys antydede, vil det ærede Thing af Betænkningen have erfaret, at jeg i ingen Henseende kan slutte mig til den Anskuelse, der af Majoriteten er bleven gjort gjældende. Jeg for mit Ved-

kommende finder Loven forkastelig, og tilraader, at den forkastes, uden Hensyn til, om den skulde være bedst redigeret, saaledes som den er fremkommen her i Thinget fra Folkethinget, eller om den Redaction, der af Udvalgets Fleertal er bragt i Forslag, maatte findes mere ønskelig. Jeg har nu vel udtalt mig med al mulig Bestemthed og Tydelighed i den afgivne Betænkning, men dog saa fort, at man maaskee vil finde det passende, at jeg nu noget nærmere udvikler min afvigende Anskuelse. Jeg, maa imidlertid bemærke, at der her ikke kan være Tale om at fremkomme med nogetsomhelst Nyt, og at man ved Behandlingen af denne Sag staaer ligeoverfor det Alternativ, enten at sige noget Godt, men saa er det noget Gammelt, der er blevet sagt mange Gange før, eller at sige noget Nyt, men saa er det vist neppe noget Godt. Sagen har nemlig mangfoldige Gange faaet en saa udførlig og omfattende Behandling, og er bleven behandlet fra forskjellige Sider med saa meget Talent, at man kan være temmelig sikker paa, at der ikke kan afvindes den nogen ny Side. Jeg skal imidlertid fremhæve det, som jeg troer er det Væsentligste saavel af det, der kan anføres til Forsvar for Lovforslaget, som af det, der formeentligt med overveiende Vægt kan anføres imod det. I Spidsen for Alt, hvad der kan tale for Lovforslaget; staaer en Grund, som jeg indrømmer har ogsaa for mig betydelig Vægt, nemlig, at det er et længe næret Ønske, som derved vilde fyldestgøres. Det er nemlig bekjendt, og det er ogsaa tidligere her i Thinget, da Sagen i en foregaaende Session var under Behandling, og Udvalgets Betænkning fremkom, blevet fremhævet, at selv, da for mange Aar tilbage Lovgivningen modtog sin nuværende Form, da Forordningen af 15de Decbr. 1820 udkom, var der allerede Opinion for, at den Hemmelighed, som man nu er bleven vant til at kalde det, ved Erklæringerne skulde hæves, men at Regjeringen dengang fandt overveiende Betænkelighed ved at fravige den allerede bestaaende Lovregel, der, saavidt jeg veed, først er kommen ind ved Forordningen af 26de September 1785, at Erklæringerne skulde afgives forseglede til vedkommende Ansøgere. Senere er uafslædigt dette Ønske fremkommet paany,

*) Betænkningen findes i Anh. B under Nr. XXII Sp. 321—326.